

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **J. H., IČO: X**
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Přemyslem Hoke
sídlem Doudlebská 8, Praha

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2020, č. j. 12900/2020-900000-311,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Celní úřad pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) rozhodnutím ze dne 21. 6. 2019, č. j. 42249-11/2019-610000-12, mimo jiné shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „zákon o hazardních hrách“). Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že v období od 24. 1. do 28. 3. 2018 provozoval hazardní hru bez vydaného povolení v provozovně TIPÁČ BAR na adrese X dále jen „provozovna“, prostřednictvím dvou technických zařízení typu iStars a dvou technických zařízení typu Diamond Level. Za spáchaný přestupek uložil celní úřad žalobci pokutu 200 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dál jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil napadené rozhodnutí. Ztotožnil se se závěry celního úřadu, že zajištěná zařízení slouží k provozování hazardních her podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. V jakém období byla zařízení provozována v prostorách provozovny, vyplynulo z vyjádření žalobce a předložené nájemní smlouvy. Podle zákona o hazardních hrách a judikatury správních soudů se žalobce dopustil provozování hazardní hry. Pro závěr o provozování hazardní hry postačí, že žalobce umožnil umístit zařízení do své provozovny a zajišťoval jejich provoz po delší dobu, čímž se stal jejich faktickým provozovatelem bez ohledu na předložené smlouvy. Odpovědnost za delikt je objektivní a nebyly dány důvody pro liberaci. Žalovaný neshledal žádná procesní pochybení celního úřadu.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Obsah žaloby

4. Žalobce nejprve vytkl žalovanému, že z moci úřední neshledal nicotnost prvostupňového rozhodnutí, přestože trpí vadami podle § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
5. Žalobce se domnívá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a zjištěný skutkový stav nemá oporu v obsahu správního spisu.
6. Podle žalobce vůbec nebylo prokázáno, že provozoval hazardní hru. Sám nic neprovozoval, pouze pronajal prostory jinému subjektu k umístění technických zařízení (dále jen „zařízení“). Správní orgány nemohly prokázat, že zařízení iStars bylo v provozovně užíváno, protože se jej při kontrole nepodařilo ani spustit.
7. Žalobce zdůraznil, že z rozhodnutí správních orgánů ani z okolností nelze dovodit, jak přesně se měl dopustit provozování hazardní hry podle § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Neměl tušení o tom, že se jedná o hazardní hru, a nečinil nic z toho, co mu přičítal celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí. Nebyl zajištěn žádný důkaz, který by ho z této činnosti usvědčoval. Žalobce odkázal na smlouvu o nájmu prostor ze dne 24. 1. 2018 (dále jen „nájemní smlouva“), z níž není patrné, kdo je vlastníkem zařízení. Nebylo prokázáno, že se zařízení v provozovně nacházela již ode dne uzavření nájemní smlouvy, nýbrž jen to, že se zařízení nacházela v provozovně v den kontroly. Jsou-li zařízení hazardní hrou, byl žalobce uveden v omyl a užit jako živý nástroj ke spáchání deliktu. Nelze dovodit jeho zavinění, a to ani ve formě nedbalosti, zatímco zákon vyžaduje úmyslné jednání. Celní úřad postupoval šikanózně, nevypořádal se se všemi námitkami ani neprovedl žalobcem navržené důkazy. Žalobce má za to, že ke znaleckým posudkům nelze přihlížet, neboť byly vypracovány na základě protiprávních zjištění.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě sdělil, že správní orgány postupovaly v souladu s § 8 písm. c) a § 9 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2018 Sb. Relevantní skutková zjištění celního úřadu jsou zachycena v protokolu o kontrole. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobce zařízení zapínal, vyplácel výhry hráčům, vybíral z nich hotovost a hradil náklady na jejich provoz. Správní řízení bylo zahájeno

vydáním příkazu, který obsahoval popis skutku a jeho právní kvalifikaci. K námitce týkající se podkladů rozhodnutí žalovaný odkázal na § 81 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „přestupkový zákon“), a § 150 odst. 2 správního řádu. Jde-li o termín zahájení provozování zařízení v provozovně, sám žalobce sdělil přesné datum a popsal své jednání, jímž naplnil skutkovou podstatu daného přestupku. Odpovědnost žalobce jakožto podnikající fyzické osoby je objektivní podle § 21 a § 23 zákona o přestupcích, proto nebylo třeba zkoumat otázku jeho zavinění. Líčení žalobce, že byl uveden v omyl, je nevěrohodné, neboť provozoval hazardní hry ve svých provozovnách i v minulosti.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci řízení vyjádřili s tímto postupem výslovný souhlas.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Soud z předložených správních spisů zjistil, celní úřad dne 28. 3. 2018 zahájil v provozovně žalobce kontrolu provozování technických zařízení podle zákona o hazardních hrách. V provozovně se nacházela čtyři zařízení (dvě typu iStars a dvě typu Diamond Level). Na zařízení Diamond Level byla provedena zkouška, o níž byl proveden záznam. Žalobce byl následně vyzván, aby ke zjištěným skutečnostem podal vysvětlení. Žalobce předložil pouze nájemní smlouvu. Bylo ověřeno, že žalobci nebylo vydáno žádné povolení k provozování hazardní hry. Celní úřad shledal, že žalobce provozoval hazardní hry, k nimž nebylo uděleno povolení, pročez pojal důvodné podezření na porušení zákazu podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách a spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách.
13. Žalobce při podání vysvětlení sdělil celnímu úřadu, že je provozovatelem dané provozovny. Umístění zařízení v provozovně iniciovala společnost DP&K-CZQ s.r.o. (dále jen „DP&K“). Žalobce nevěděl, kdo je majitelem a provozovatelem zařízení. Žalobce dále uvedl, že zařízení jsou v provozovně provozována od 24. 1. 2018. Zapojení a instalaci zařízení zajistila společnost DP&K a její pracovník zaškolil žalobce k jejich obsluze. Žalobce vybírá bezpečnostní schránku zařízení obsahující finanční hotovost asi jednou za pět dní. Zařízení jsou nyní asi jeden týden mimo provoz na pokyn společnosti DP&K. Podíl žalobce na tržbách ze zařízení činí 35 %, zbytek náleží společnosti DP&K. Klíče k zařízení má pouze žalobce včetně klíčů k jejich bezpečnostním schránkám. Žalobce odmítl sdělit, jaká je přibližná tržba zařízení za jeden měsíc. Případnou výhru vyplácí hráčům obsluha zařízení z tržby. Zařízení servisuje společnost DP&K. Provozovna disponovala povoleními k provozování hazardních her do konce roku 2017.
14. Ze záznamu o provedené zkoušce zařízení se podává, že hlídka úspěšně provedla zkoušku u obou zařízení typu Diamond Level. Zkouška zařízení typu iStars nebyla provedena kvůli nefunkčnosti přijímače bankovek. Zkoušky jsou zachyceny na audiovizuálním záznamu, který je součástí správního spisu.
15. Dne 16. 10. 2018 celní úřad vydal příkaz podle § 90 zákona o přestupcích a § 150 správního řádu, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách.
16. Žalobce proti příkazu podal dne 25. 10. 2018 rozsáhlý odpor, jímž mimo jiné rozporoval závěr celního úřadu, že je provozovatelem zařízení a že se jedná o hazardní hru. Žalobce jako důkaz navrhl provedení praktické zkoušky zařízení, posudek *Ústavu soudneho*

inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, výsledk znalců, kteří jej vypracovali, a nový znalecký posudek k posouzení jeho tvrzení. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že není za přestupek odpovědný z důvodu liberace podle § 128 zákona o hazardních hrách, k čemuž předložil protokoly o kontrole zařízení typu iStars a Diamond Level provedené Celním úřadem pro Jihočeský kraj, která mají částečně dokládat žalobcova tvrzení.

17. Dne 23. 1. 2019 celní úřad žalobci oznámil, že bude provádět dokazování vyjmenovanými listinami a poučil jej o jeho právech ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu. Celní úřad provedl dokazování listinami mimo ústní jednání dne 11. 2. 2019 a následně usnesením z téhož dne vyzval žalobce, aby se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a znovu jej poučil o jeho právech podle § 36 správního řádu.
18. Žalobce ve vyjádření ze dne 15. 2. 2019 setrval na stanovisku, že zařízení typu Diamond Level není hazardní hrou, a navrhl provedení důkazu dvěma videozáznamy z kontrolního nákupu na tomto zařízení pořízené Celním úřadem pro Zlínský kraj a již zmíněnými protokoly o kontrole Celního úřadu pro Jihočeský kraj. Dále namítl, že znalecké posudky k zařízením vypracované Institutem pro testování a certifikaci Zlín (dále jen „institut“) nemohou obstát.
19. Dne 21. 6. 2019 celní úřad vydal prvostupňové rozhodnutí. K listinám ohledně povahy zařízení a audiovizuálním záznamům předloženým žalobcem mimo jiné uvedl, že v roce 2017 nebylo při kontrolách těchto zařízení postaveno najisto, zda jde o hazardní hry podle zákona o hazardních hrách. Avšak v průběhu nynějšího řízení bylo prokázáno, že se skutečně jedná o hazardní hry podle § 3 zákona o hazardních hrách založené na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Celní úřad tedy v těchto případech postupuje odlišně s ohledem na závěr znaleckého posudku institutu, což je v souladu také s judikaturou správních soudů.
20. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, jímž napadl posouzení zařízení jako hazardních her, otázky liberace z přestupku a výši pokuty.
21. Dne 13. 3. 2020 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žaloby

22. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se rozumí provozováním hazardní hry vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
23. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
24. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.
25. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
26. Podle § 81 přestupkového zákona mohou být v řízení navazujícím na výkon kontroly skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.

27. Žaloba je nedůvodná.
28. Soud neshledal důvodnou námitku stran nicotnosti prvostupňového rozhodnutí. Nicotnost rozhodnutí je vymezena z části legislativně (viz § 77 odst. 1 a 2 správního řádu), judikatorně i doktrinálně. Podle judikatury, jež všechny tyto zdroje reflektuje, způsobují nicotnost rozhodnutí vady jako jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí, jako např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu (srov. rozsudky rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001 – 96, č. 793/2006 Sb. NSS, a ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 – 74, č. 1629/2008 Sb. NSS). Stručně řečeno, jedná se o nejzávažnější vady, jež způsobují, že rozhodnutí vůbec neexistuje, není, a tudíž ani nevzniklo. Nic z toho prvostupňové rozhodnutí nepostihlo. Žalovaný tedy nepochybil, jestliže prvostupňové rozhodnutí neprohlásil za nicotné.
29. Soud rovněž se žalobcem nesdílí názor, že zařízení neprovozoval. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry. Z obsahu správního spisu vyplývá, že všechna čtyři zařízení byla umístěna v provozovně žalobce, žalobce zajišťoval výběr prohraných peněz z bezpečnostních schránek zařízení, vyplácel výhry z tržeb provozovny a získával nájemné ve výši 35 % výnosu ze zařízení. Je tedy nepochybné, že žalobce vykonával činnosti ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.
30. K provozování zařízení pronajímateli prostor, kde jsou umístěna, existuje bohatá judikatura správních soudů, která je plně použitelná i po nahrazení zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2016, zákonem o hazardních hrách. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018 – 32, uvedl, že *„stěžovatelčino jednání nepochybně naplňovalo znaky provozování loterie ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Stěžovatelka vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jejích provozovnách, zajišťovala zevní údržbu technických zařízení a její zaměstnanci prováděli výplatu výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení. (...) Soud tedy nemá pochyb o tom, že stěžovatelka vykonávala služby související se zajištěním provozu technických zařízení. Bez stěžovatelčina aktivního jednání by nebylo fungování technických zařízení vůbec možné.“*
31. Žalobce vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, prováděl výplatu výher a měl přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu zařízení, neboť nájemné bylo stanoveno jako procento z výnosu z těchto zařízení. Soud tedy nemá pochyb o tom, že žalobce vykonával činnosti související se zajištěním provozu zařízení. Bez jeho jednání by nebylo fungování zařízení vůbec možné (obdobně viz též body 49 až 50 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018 – 40, či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č. j. 54 Af 45/2019 – 59). Skutečnost, že část činností k zajištění provozu zařízení

zajišťovala společnost DP&K je pro věc bez významu, neboť přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se dopustí *každý*, kdo provozuje hazardní hru v rozporu se zákonnými požadavky, a je lhostejno, zda jednu hazardní hru provozuje toliko jedna osoba či více osob.

32. Je pravdou, že celnímu úřadu se nepodařil provést kontrolní nákup u obou zařízení typu iStars kvůli nefunkčnosti přijímače bankovek, jak potvrzuje videozáznam z kontroly. Avšak celní orgány se s tímto typem zařízení již v minulosti setkaly, byly tedy již obeznámeny s principy jeho fungování, o čemž svědčí znalecké posudky institutu, jimiž byl doplněn odvolací spis. Z videozáznamu kontroly zařízení typu iStars v provozovně žalobce je zřejmé, že tato zařízení byla opatřena certifikáty pravosti, a jejich podoba odpovídá zařízení iStars zachycenému na videozáznamu pořízeném Celním úřadem pro Zlínský kraj, který předložil žalobce a jež je součástí správního spisu. Není proto důvod domnívat se, že zařízení nacházející se v provozovně žalobce se liší od zařízení typu iStars kontrolovaných celními orgány v minulosti. Správní orgán I. stupně při posuzování zařízení typu iStars vycházel z protokolů o kontrole ze dne 12. 6. 2018 a dodatku ke znaleckému posudku zpracovaného institutem (srov. stranu 15 prvostupňového rozhodnutí). Skutečnost, že s v tomto konkrétním případě v provozovně žalobce nepodařilo provést kontrolní nákup, proto nebrání závěru o povaze těchto zařízení. Ani to, že zařízení byla před provedením kontroly několik dní mimo provoz, není na překážku dovozování odpovědnosti za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Žalobce nerozporoval, že se jedná o zařízení typu iStars známé celními orgánům z jejich úřední činnosti, konečně sám předložil videozáznam z kontroly, při níž je prováděn kontrolní nákup právě na tomto typu zařízení. Žalobce při kontrole sdělil, že všechna zařízení jsou v jeho provozovně provozována již od 24. 1. 2018, přičemž vypnutá byla jen několik dní před kontrolou, třebaže v žalobě tvrdí, že neví, jak celní orgány zjistily, od kdy se zařízení v provozovně nachází. Z těchto okolností tedy celní orgány bezpochyby zjistily, že zařízení byla v provozuschopném stavu a že byla v provozovně opravdu provozována od konkrétního data.
33. Soud nepřisvědčil ani námitce, že z rozhodnutí správních orgánů neplyne, jak se žalobce měl dopustit přestupku, který je mu kladen za vinu. U žalobce se v jeho provozovně nacházela zařízení typu iStars a Diamond Level, tj. zařízení, která jsou na základě znaleckých posudků celních orgánů klasifikována jako hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách. Žalobce při kontrole popsal, že vykonával činnosti, které jsou konstantní judikaturou považovány za provozování hazardní hry. Poskytl své prostory pro jejich provozování a sám se na něm podílel např. vybíráním tržeb z bezpečnostních schránek či vyplácením výher. Celní orgány podrobně a zcela přezkoumatelně popsaly, proč jednání žalobce naplňuje skutkovou podstatu daného přestupku, i to, proč jsou hry na zařízeních klasifikovány jako hazardní. Ve svých rozhodnutích se rovněž přezkoumatelně vypořádaly s důkazními návrhy žalobce. Celní úřad mimo jiné uvedl, že neprovedl důkazy listinami o kontrolách z roku 2017, neboť v té době ještě nebylo postaveno najisto, jaká je povaha her provozovaných na těchto zařízeních. Nyní je však ve světle znaleckých posudků jasné, že se jedná o hazardní hry, k jejichž provozování je nutné disponovat příslušným povolením podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách.
34. Celní úřad dále poukázal na skutečnost, že zařízení jsou v podstatě počítačem s určitým softwarem připojeným k internetu. Provozovatel je může prostřednictvím vzdálené správy po síti aktualizovat či modifikovat. Celní úřad nepřistoupil k provedení opakovaných

vyšetřovacích pokusů, jak navrhl žalobce, neboť je vysoce pravděpodobné, že software zařízení bude po jeho opětovném připojení k internetu změněn. Tato praxe je celním orgánům známa z jejich úřední činnosti, kdy např. aktualizací na zařízení typu Diamond Level byla původní soutěž nahrazena soutěží JUWEL (viz stranu 17 prvostupňového rozhodnutí). Ke znaleckým posudkům zařízení z *Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity* uvedl, že znalec se účelově vyhnul hodnocení části hry spjaté s protáčením válců a generátorem náhodných čísel. Závěry v těchto znaleckých posudcích v zásadních otázkách neodpovídají skutečně zjištěnému stavu věci, celní úřad je proto jako důkaz odmítl.

35. Soud tak uzavírá, že z rozhodnutí celních orgánů, jimž odpovídá obsah správního spisu, je zcela zřejmé, čím se měl žalobce dopustit daného deliktu, i to z jakých důkazů došly ke svým závěrům.
36. Na posouzení případu nemohla mít vliv skutečnost, že žalobce není vlastníkem zařízení, neboť tato okolnost je pro vznik odpovědnosti za daný přestupek irelevantní. Postačuje, že žalobce provozoval hazardní hry bez povolení bez ohledu na to, zda zařízení vlastní či nikoliv. Ke stejnému závěru by bylo nutné dojít i v případě, že by činnost spočívající v provozování hazardní hry vykonávaly osoby, jejichž činnost je přičitatelná žalobci (srov. § 22 odst. 2 přestupkového zákona). Žalobce se nemůže vyhnout odpovědnosti ani tvrzením, že byl uveden v omyl či užít jako živý nástroj. Lze souhlasit s celními orgány, že odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek je založena na objektivní odpovědnosti s možností liberace, a není tak nutno zkoumat subjektivní stránku odpovědnosti za přestupek, neboť odpovídá za přestupek bez ohledu na zavinění. Nadto z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce má v podnikání s hazardními hrami zkušenosti, protože se jím zabýval již v roce 2017 v jiných svých provozovnách. Jeho tvrzení tak působí značně nevěrohodně. I kdyby si však žalobce nebyl vědom skutečné povahy hry s ohledem na změnu správní praxe při jejich hodnocení, je i tak za spáchání daného přestupku odpovědný kvůli objektivní odpovědnosti.
37. Soud neshledal v postupu celních orgánů nic, co by nasvědčovalo tomu, že proti žalobci uplatňovaly právo šikanózně. Soud opakuje, že celní úřad se zabýval všemi relevantními námitkami a důkazními návrhy, které žalobce v průběhu řízení uplatnil. Žalovaný se s jeho argumentací zcela správně ztotožnil, přičemž doplnil správní spis také o znalecké posudky týkající se zařízení typu iStars. Nedůvodná je také žalobní argumentace odkazující na § 51 a násl. správního řádu. Celní orgány správně postupovaly podle kontrolního řádu, přičemž nejprve rozhodly příkazem v souladu s § 81 přestupkového zákona, který byl následně k odporu žalobce zrušen. Poté celní úřad dne 23. 1. 2019 oznámil žalobci, že provede dokazování podle § 51 odst. 2 správního řádu v navazujícím správním řízení.
38. Odborná literatura k řízení navazujícímu na výkon kontroly uvádí: *„Mezi kontrolou a navazujícím správním řízením se neuplatní koncentrační zásada a v okamžiku zahájení správního řízení se z kontrolované osoby stává účastník navazujícího správního řízení se všemi procesními právy účastníka správního řízení, včetně práva navrhopvat důkazy a vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí. Jak potvrzuje i uvedené stanovisko, účastník řízení tak může v průběhu správního řízení svými návrhy skutečnosti zjištěné při kontrole zpochybňovat, a to bez ohledu na to, zda jako kontrolovaná osoba uplatnil námitky proti kontrolním zjištěním v rámci kontroly podle kontrolního řádu. Není tedy vyloučeno, aby stejné námitky, které kontrolovaná osoba uplatnila proti kontrolním zjištěním, uplatnila též v rámci správního řízení navazujícího na kontrolu z pozice účastníka tohoto řízení. Správní orgán, který správní řízení vede, se*

přitom musí se všemi návrhy a námitkami účastníka řízení (kontrolované osoby) uplatněnými v průběhu správního řízení řádně vypořádat jako s návrhy a námitkami kteréhokoliv jiného účastníka správního řízení, aniž by se mohl dovolávat bez dalšího skutečnosti, že námitky uplatněné ve správním řízení byly vyřízeny již v rámci procesu kontroly (např. VS v Praze 6 A 82/93).“ (Jemelka, L., Vetešník P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 1050 s.).

39. Průběh správního řízení zachycený v obsahu správního spisu vypovídá o tom, že celní orgány vůči žalobci postupovaly korektně. Po zrušení příkazu provedly dokazování v režimu správního řádu, přičemž pochopitelně využily také skutečnosti a listiny získané v průběhu kontroly podle kontrolního řádu. Z ničeho neplyne, že by celní orgány musely provést zcela novou kontrolu v žalobcově provozovně, aby mohly zjištění uplatnit v navazujícím správním řízení. Ostatně takový požadavek by byl v příkrém rozporu s procesní ekonomikou správního řízení. Celní orgány tedy správně využily listin a dalších podkladů získaných při kontrole a provedly jimi dokazování v režimu správního řádu. Několikrát umožnily žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí a reagovat na ně. Žalobce svého práva využil a v průběhu řízení se snažil svými námitkami a důkazními návrhy zpochybnit, že daný přestupek spáchal. Celní orgány se jeho námitkami zabývaly a zcela přezkoumatelným způsobem je vypořádaly v rámci odůvodnění svých rozhodnutí. Celní orgány se tedy nedopustily žádných procesních pochybení, které jim žalobce vytýká.
40. K návrhu žalobce na dokazování obsahem správního spisu, soud uvádí, že představuje podklad pro rozhodování soudu, kterým se důkaz neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117). Provedení dokazování by tedy bylo nadbytečné.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitek, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. září 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu